

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2020. május 10.
Húsvét 5. vasárnapja

Isten otthona

A mai vasárnap evangéliuma Jézusnak az utolsó vacsorán mondott beszédének egy részlete. Ez egy búcsúbeszéd, amelyben halála előtt a legfontosabbakat bízta apostolaira az Úr.

Mi már az ő halálának, feltámadásának és mennybemenetelének ismeretében olvassuk és értelmezzük szavait, amelyek az ő Atyához vezető útról szólnak. Jézus egységben és állandó kapcsolatban van az Atyával és a Szentlélekkel is. Most, a halála előtti búcsúzásakor úgy beszél a földi életből való távozásáról, mint egy útról, amely a mennyi Atyához vezet. Bizonyára nem véletlenül teszi ezt. Egyrészt azt szeretné tanítványaival megértetni, hogy ezzel befejeződik földi küldetése. Az Atyától jött el a mi emberi világunkba, az Atyának engedelmeskedve élt és halála után az Atyához fog visszatérni. Másrészt felkínálja számunkra, hogy mi úgy tekintünk földi életünkre, mint az Atyához vezető útra. Ha így gondolunk életünkre, akkor nem fog minket félelemmel eltölteni a halál tudata, hiszen arra, mint egy kapura nézünk, amelyen keresztül az örökkévalóságba lépünk át, ahol mennyi Atyánk vár minket. Ha

így tekintünk életünkre, akkor meg fogjuk találni boldogságunkat, Isten fogja azt megadni nekünk.

Jézus arra kér, arra hív bennünket, hogy járjuk az ő útját. Életünk célja, hogy közösségben legyünk vele, mert hisszük, hogy ő vezet el minket az Atyához. Jogos bennünk a vágy, hogy az a szeretetteljes kapcsolat, ami minket földi életünk során Jézushoz köt, halálunk után is folytatódjon.

A mennyben, az örökkévalóságban lesz erre lehetőségünk, mert az Úr helyet készít számunkra. Azt szeretné, ha megértenénk, hogy ő nem hagy el bennünket örökre. Meghív minket, hogy törekedjünk a mennybe! Életünkben, gondolkodásunkban és magatartásunkban egyre nagyobb teret kell engednünk Jézusnak.

Mit kell tennünk annak érdekében, hogy az Egyházat minél többen tekintsek otthonuknak, azaz olyan közösségnek, amelyhez szívesen tartoznak? Nem elegendő arról beszélnünk, hogy otthonunk van a mennyben, mert ez csupán az érem egyik oldala. Érdemes volna megmutatni a másik oldalt is. Felmutatni azt, hogy az Egyház az Isten otthona. Ebben a közösségben Isten él és jól érzi magát közöttünk.

A keresztyén élet útján

Isten vendégszerető. Szeretettel fogad mindenkit, aki vendégként, zarándokként érkezik hozzá, tér be otthonába. Nem utasít el senkit, minden vendége számára van legalább egy jó szava, egy darab kenyere. Nála soha nincs kiírva, hogy megtelt, mindenki számára akad szabad szoba. Ugyanakkor az is igaz, hogy nem csak vendégek vagyunk nála, hanem azt szeretné, hogy otthon érezzük magunkat a közelében.

A keresztyén ember életének végső célja, hogy megérkezzen a mennyi Atyához. A mennyországba, az üdvösségre szeretnénk eljutni. El kell tehát indulnunk a Krisztus-követés útján, a keresztyén élet útján, az Atya örök országa felé vezető úton.

Te légy az utunk!

Urunk, Jézus! Te légy az utunk, aki elvezetsz minket az Atyához!

Te vezess minket a szegények és nélkülözők felé, hogy szereteted képviselői legyünk köztük. Te adj nekünk erőt hitünk megéléséhez, megőrzéséhez, megvallásához és átadásához! Adj nekünk lelkesedést, amikor rólad tesszünk tanúságot a világban! Alázattal, engedelmességgel és hűséggel akarunk téged követni, aki az örök életre vezető út vagy számunkra és minden ember számára. Adj nekünk önzetlen és önfeláldozó szívet, hogy szeretetedben éljünk és a te szeretetedet sugározzuk a rászorulóknak és nélkülözőknek. Segíts minket, hogy ne térjünk le a lelki fejlődés útról!

Húsvét 5.
vasárnapja
ApCsel 6,1-7
1Pét 2,4-9
Jn 14,1-12

Hétfő
ApCsel 14,5-18
Jn 14,21-26

Kedd
ApCsel 14,19-28
Jn 14,27-31a

Szerda
ApCsel 15,1-6
Jn 15,1-8

Csütörtök
ApCsel 15,7-21
Jn 15,9-11

Péntek
ApCsel 15,22-31
Jn 15,12-17

Szombat
ApCsel 16,1-10
Jn 15,18-21

Húsvét 6.
vasárnapja
ApCsel 8,5-8. 14-17
1Pét 3,15-18
Jn 14,15-21